

Sygn. akt I Ca 325/23

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 lipca 2023 roku

Sąd Okręgowy w Sieradzu I Wydział Cywilny

w następującym składzie:

Przewodniczący Sędzia Katarzyna Powalska

po rozpoznaniu w dniu 5 lipca 2023 roku w Sieradzu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa S. Ć.

przeciwko D. W.

o zapłatę

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Rejonowego w Zduńskiej Woli

z dnia 17 maja 2023 roku, sygn. akt I C 118/23

uchyla zaskarżony wyrok i przekazuje sprawę do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Zduńskiej Woli , pozostawiając temu sądowi orzeczenie o kosztach postępowania apelacyjnego.

Sygn. akt I Ca 325/23

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem Sądu Rejonowego w Zduńskiej Woli z dnia 17 maja 2023 roku wydanym w sprawie I C 118/23 z powództwa S. Ć. przeciwko D. W. o zwrot pożyczonej kwoty pieniędzy, oddalono powództwo.

W uzasadnieniu tego orzeczenia wskazano, że powództwo to jest oczywiście bezzasadne i przedawnione, albowiem umowa została zawarta z pozwanym jako konsumentem.

Sąd Rejonowy osadzając swoje orzeczenie w trybie art. 191¹ k.p.c. zauważył w pisemnym uzasadnieniu wyroku, iż powód nabył wierzycelność już jako przedawnioną, a nawet gdyby przyjąć przerwę w biegu terminu z racji przepisów tzw. covidowych, roszczenie uległoby i tak przedawnieniu najpóźniej – jako związane z prowadzeniem działalności gospodarczej – 28 stycznia 2021 roku.

Apelację od tego orzeczenia wywiódł powód, zaskarżając je w całości. Zaskarżonemu wyrokowi zarzucił:

1. błędne ustalenia w zakresie stanu faktycznego, błędną ocenę dowodów, niewyjaśnienie przez sąd wszystkich istotnych okoliczności sprawy i przyjęcie niezgodnego z prawdą ustalenia, że roszczenie dochodzone pozwem jest roszczeniem przysługującym przeciwko konsumentowi;
2. zastosowanie przez sąd w sprawie nieprawidłowego okresu przedawnienia i przyjęcie błędnego ustalenia o przedawnieniu roszczenia.

Wywodził, że treść umowy pożyczki wyraźnie pokazuje, iż którakolwiek ze stron nie ma statusu przedsiębiorcy, zaś wymieniona w treści porozumienia firma (...) SA jako właściciel serwisu (...) .pl nie jest stroną zawartej umowy pożyczki.

W oparciu o tak sformułowane zarzuty skarżący wniósł o:

1. zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uwzględnienie powództwa w całości,
2. zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów procesu za obydwie instancje według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja okazała się zasadna, co w konsekwencji przez pryzmat trybu, w jakim wydano zaskarżony wyrok (art. 191¹ k.p.c.) musiało prowadzić do jego uchylecia i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji (art. 391¹ § 3 k.p.c.).

Podniesione przez skarżącego zarzuty wskazują, że istotnie Sąd I instancji dopuścił się uchybienia prawa materialnego i bezpodstawnie wydał wyrok oddalający powództwo w oparciu o art. 191¹ § k.p.c., podczas gdy wniesiony przez powoda pozew nie dawał do tego podstaw.

Powództwo oczywiście bezzasadne to takie, w przypadku którego brak roszczenia z przyczyn prawnych lub faktycznych zauważalny jest dla każdego prawnika bez głębszej analizy prawnej i bez konieczności prowadzenia postępowania dowodowego i które nie mogłoby być uwzględnione w przedstawionym kształcie, niezależnie od wyniku ewentualnego postępowania dowodowego (A. Michalak, Oczywiście bezzasadne powództwo w dziedzinie praw własności przemysłowej, PS 2013/11–12; R. Skubisz, A. Jakubecki [w:] Ustawa o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji. Komentarz, red. J. Szwaja, Warszawa 2016, art. 22; B. Dobrzański [w:] Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz, t. 1, red. Z. Resich, W. Siedlecki, Warszawa 1969, s. 229; O.M. Piaskowska, Prawo do sądu a oddalenie oczywiście bezzasadnego powództwa w świetle projektu zmian z 27.11.2017 r. do Kodeksu postępowania cywilnego, St. Praw. 2018/1, s. 35 i n.; K. Korzan, Koszty postępowania cywilnego a nakłady państwa na utrzymanie wymiaru sprawiedliwości, Gdańsk 1992, s. 82; K. Gonera, Komentarz do ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, Warszawa 2006, s. 401). Może tu wchodzić w grę np. oczywisty brak legitymacji materialnej czy też wygaśnięcie roszczenia z powodu upływu terminu o charakterze materialnym. Ostatnią z tych kwestii Sąd I instancji zresztą wziął za podstawę wydanego orzeczenia, wskazując, że roszczenie zawarte w pozwie jest przedawnione.

Zaproponowany przez stronę powodową materiał nie dawał jednakże ku temu podstaw. W oparciu o aktualnie zaprezentowany materiał dowodowy brak jest podstaw do przyjęcia, że pozwany przy zawieraniu spornej umowy działał jako konsument, co determinowałoby zastosowanie trzyletniego terminu przedawnienia określonego w art. 118, jako roszczenia związanego z prowadzeniem działalności gospodarczej. Wprawdzie pożyczka była zawierana za pośrednictwem serwisu (...) .pl, do którego wszelkie prawa posiada (...) S.A. z siedzibą w S., tak jednak spółka ta w realiach niniejszej umowy jawi się jedynie jako pośrednik w umowie pożyczki, zawartej w rzeczywistości pomiędzy M. P. – osobą fizyczną, a pozwanym D. W. – osobą fizyczną. Taki układ nie daje zatem podstaw do uznania pozwanego D. W. za konsumenta w myśl art. 22¹ k.c., który stanowi, że za konsumenta uważa się osobę fizyczną dokonującą z przedsiębiorcą czynności prawnej niezwiązanej bezpośrednio z jej działalnością gospodarczą lub zawodową.

Takie ustalenia powinny prowadzić do przyjęcia, że termin przedawnienia roszczenia – jako niezwiązanego z prowadzeniem działalności gospodarczej – nie upłynął w terminie przyjętym przez Sąd Rejonowy. Tym samym, brak jest podstaw do przyjęcia oczywiście bezzasadności powództwa w myśl art. 191¹ k.c. z uwagi na przedawnienie roszczenia. Z tych względów skoro należało uznać, że powództwo nie jest oczywiście bezzasadne, zgodnie z brzmieniem art. art. 391¹ § 3 k.p.c. Sąd Okręgowy uznał zaistnienie konieczności uchylecia zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania sądowi pierwszej instancji, przy pozostawieniu temuż Sądowi rozstrzygnięcia o

kosztach postępowania odwoławczego zgodnie z treścią art. 108 § 2 k.p.c. Ten szczególny tryb rozpoznania apelacji w przypadku oddalenia powództwa jako oczywiście bezzasadnego wyklucza bowiem możliwość wydania orzeczenia o charakterze reformatoryjnym.